

Interessant nieuws van het Eurobirdnet in juli en augustus 2001

Nog even Gieren

Het grote nieuws van begin juli was de komst van 18 Vale Gieren (*Gyps f. fulvus*), naar Noordwijk. Normaal zie je daar aanhangers van Oranje, maar nu kwamen de liefhebbers van unieke gebeurtenissen in de vogelwereld bijeen. Ooit waren er eens zes Vale Gieren gemeld in Zeeuws-Vlaanderen (1999) en bij Arnhem (1944), aldus meldt de Avifauna van Nederland deel I (2001 uitg. GMB, Haarlem en KNNV, Utrecht).

De ontdekker, Jan van der Laan, voorzitter van de Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna (CDNA), zat in de trein van Leiden naar Haarlem. Hij schrijft: 'Ten noorden van Voorhout ga ik altijd kijken in de bossen van de Lageveense Polder. Nooit wat gezien. Ineens zie ik circa tien bruine bakbeesten vliegen, de vleugels in V-vorm gehouden. Ze schreeven in een wijde cirkel op vijftig meter hoogte ongeveer 100 meter van het spoor. De trein rijdt over de 100 km/uur. Door de kleur, grootte en vleugelhouding determineer ik ze in een flits als Vale Gieren. In een fractie denk ik me dat ik ze moet tellen. Ik kom op acht of negen (misschien meer?), maar de trein is al te ver weg en er komen bomen voor'. Niemand in de coupé reageert, onverschilligheid is hier een levenshouding...'

Natuurlijk gaat Jan mensen bellen. Die blijken niet eenvoudig te bereiken. Als hij iemand aan de te-

lefoon krijgt, komt er beweging in vogelend Nederland. Eerst wat lokaal, maar af spoedig komen er ook mensen van wat verder. Het is avond dus van echt ver kan men pas de volgende ochtend komen. De achttien gieren, want zoveel zijn het er inmiddels, zijn in wat bosjes gaan slapen.

's Ochtends vroeg staan de eerste vogelaars paraat. Lokalen komen ook met kijkers. Mannen en vrouwen staan hier dooreen. Eenieder wil dit wel zien. Waar komen ze vandaan? Zijn het mannetjes en vrouwtjes. Gaan ze broeden? Komen deze jonge vogels uit Oostenrijk of Spanje?

De gebruikelijke vragen met niet altijd alle antwoorden.

Inmiddels blijken de Engelsen zeer onrustig te worden, zo blijkt uit de e-mails. Vliegen ze weer? Welke kant op? Ze zijn nu bij Hoek van Holland. Aan de overkant hopen ze op een tochtje over zee. Voor hen is de soort nieuw. Britse kranten besteden ook aandacht aan deze vogels. Evenals natuurlijk diverse dagbladen en lokale kranten en de televisie. Het journal van zes uur meldt deze bijzonderheid. Uw digitale vogelroutier was er ook en genoot van alles met volle teugen. Voor een uitgebreider verslag kan ik u verwijzen naar 'Dutch Birding' 23 (4) pag. 246. Ook de foto's op de website zijn prachtig (www.dutchbirding.nl).

Vale Gieren, Noordwijk 4 juli 2001.

Foto: Videostil van Marc Plomp Videoproductions.

Maaien

Het kappen van bomen in het broedseizoen was in deze tijd een onderwerp op radio en televisie. Terecht wordt hier aandacht aan besteed. Het is heel krom wat er gebeurt. Aan de ene kant willen wij mooie 'natuur', maar wij willen ook goedkoop vlees, mooi wonen en genieten van de bermen met hun bloemen. Zodra is er een prachtig veld met bloemen, dan is dat vaak voor korte duur en begint het maaien van al die prachtige planten met hun bloemen. Professor P. Zonderwijk ('De Bonte Berm; De rijke flora en fauna langs onze wegen', 1979, Uitgeverij Zomer & Keuning, Ede) heeft destijds gepleit voor kleurrijkere bermen en middenstukken op de snelweg. Dat zou de verkeersveiligheid bevorderen. Norman van Swelm ageert tegen het te vroeg maaien en vaak ook het maaien zonder rekening te houden met de voordelen voor de natuur. Hij schrijft: 'Nergens ter wereld wordt zoveel onnodig gemaaid als in Nederland. Alles moet 'netjes' zijn! En dus worden er miljoenen verkwist door overal en nergens te maaien, vaak verdedigd door te wijzen op de Provinciale 'Distelverordening' die maaien verplicht in verband met de 'distelproblematiek'! Maar die verordeningen bestaan al lang niet meer en distels krijgen in de moderne landbouw geen enkele kans en dat is jammer. Distels zijn prachtige planten, leveren naast honing ook bladluizen en andere kleine insecten waar kuikens van Tureluur (*Tringa totanus*) en Kemphaan (*Philomachus pugnax*) groot van worden. Door al dat gemaaid krijgen tal van laatbloeiende planten geen kans.

De paradox is dat maaien, zoals voorgesteld door professor Zonderwijk, de grond verarmt, maar de natuur verrijkt terwijl het rigoureuze maaien de grond verrijkt en de natuur verarmt!

Overal waar ik kom valt mij op dat, als ze hun kans schoon zien, beheerders het Zonderwijk-maaien tegenwerken en vaak in strijd met hun opdracht bermen, gazons, enz. laten maaien om te maaien. Bij Staatsbosbeheer noemen ze dit 'goed nabuurschap' en dus worden er, na lang aandringen door de andere grondgebruikers, dis-

tels gemaaid in natuurgebieden. Veel beheerders willen het gedoe voor zijn en maaien op voorhand al en dus beheren zij het aan hen toevertrouwde natuurgebied structureel verkeerd en houden een vals beeld van de natuur mede in stand. Waterschappen zijn notoire maaien om te maaien maaiers, maar ook Provinciale waterstaters kunnen er wat van en hierbij valt op dat de Provinciale 'natuur-ambtenaren' zeer weinig invloed uitoefenen op het 'eigen' beheer!

Je wordt er soms zeer triest van. Zo zag ik vorige week nog een prachtig veld Speerdistels op de Haringvlietsluizen om zeep gebracht worden inclusief Kievitpullen en Graspiepernesten. Het frapante is dat de Directie van Rijkswaterstaat Zuid-Holland hier opdracht geeft om volgens de ideeën van Zonderwijk te werken, maar de lokale beheerders doen net of hun neus bloedt!

Het Zonderwijk-maaien werkt niet alleen verrijkend op planten en insecten maar ook op vogels, Patrijzen, Kwartels en Kwartelkoningen vinden weer voer en nestgelegenheid net als Veldleeuwerik, Graspieper, enzovoort.

Wie denkt dat het maaisel naar de koeien gaat heeft het mis, vaak rot het lokaal weg maar ook wordt het naar verbrandingsovens of composteeringsbedrijven afgevoerd!

De invloed van boeren op het natuurbeheer is onaanvaardbaar groot. Een voorbeeld ter verduidelijking. Toen het Markiezaat bij Bergen op Zoom droogviel en Akkerdistels als pionier massaal de grond bezetten eisten de boerenorganisaties dat de beheerder Het Brabants Landschap de distels te lijf ging. Zeer terecht weigerde het Brabants Landschap dat en werd daarin door de Raad van State in het gelijk gesteld, want, zo zei de Raad - kort samengevat: het ging hier immers om een natuurgebied en daar heeft natuurbeheer prioriteit! Dat was een belangrijke uitspraak voor iedere natuur beherende instantie in ons land. Toen het Krammer-Volkerak droogviel was er dus geen enkele reden om de snel opkomende (en weer even hard verdwijnende) distels te bestrijden. Wie schetst echter de verbijstering dat Natuurmonu-

Vale Gieren, Noordwijk 4 juli 2001.

Foto: Videostil van Marc Plomp Videoproductions.

menten en Staatsbosbeheer tienduizenden gulden uitgaven om op de gorzen en in de broedtijd distels te maaien! Hierbij ging in ieder geval één nest van Bruine Kiekendieven verloren'.

De boosheid van Norman kan ik begrijpen. Toen ik veldbiologielessen gaf en aandacht aan de rijkheid van planten in de bermen wilde geven en vervolgens iets van de ordening in het plantenrijk op praktische wijze wilde leren, bleken de bermen altijd gemaaid te zijn, als ik ze voor de lessen nodig had. Soms hielp overleg tot uitstel voor enige tijd.

Winnie Meyer Ricard reageert naar Normen:

'Hoe zeer zijn we het met je eens. Het lijkt dit jaar wel een nieuwe wet: 'Gij zult duizend bloemen wegmaaien oftewel 1000 Wimbledon's in Nederland maken!

Niet alleen het Stadsdeel Amsterdam-Zuidoost zag dit jaar kans prachtige bloemrijke bermen langs onder andere metrotaluds op het hoogtepunt van de bloei schoon te vegeen, en passant middenin de broedtijd de complete ondergroei uit het hakhout te verwijderen (de door mij gekapitelde wethouder, portefeuillehouder heet zoiets, keek bijzonder glazig bij de term 'wilde bloemen'), ook de hier allesbestierende natuurbeheerder Groengebied Amstelland gaf de term 'beheer' weer een geheel nieuwe betekenis, althans in de gebiedjes bij en om Amsterdam-Zuidoost. Bermen graslandbeheer betekent bij hen het realiseren van kortgeschoren picknickvelden. Zo werd in de Gaasperzoom onder andere het laatste veldje met orchideeën net voor de bloei platgemaaid, op één orchis na. Als ik die uitsteek ga ik op de bon! (om de hoek is met veel tamtam net een nieuw deel van een 'ecologische zone' gerealiseerd. Nu nog een modderpoel, maar met begroeiing straks ongetwijfeld veel te slordig voor de aangrenzende buurt). In hetzelfde gebiedje ligt nu in het gedeelte met heel oude wilgen, nabij de plek waar vorig jaar een Buidelmees (*Hemiz pendulinus*) broedde, een wilg over het (schelpen)pad. Niets aan de hand, je kunt er zo omheen; wie houdt bij hoe snel dit 'obstakel' wordt verwijderd, zodat er weer netjes kan worden gerecreëerd?' Zo maar op eens is dit een onderwerp, waarop diverse reacties komen. Er wordt geageerd tegen maaien in juli, maar zo merkt Simon Plat op: 'In bloemrijke half-natuurlijke graslanden in bijvoorbeeld Polen of in de bergen van Zwitserland wordt ook tussen half juni en eind juli gemaaid. Dit is blijkbaar voor zowel de plantensoorten als de dieren (het wemelt in dat soort graslanden van de vlinders) geen enkel probleem. Het probleem van het Nederlands maai-beleid zit hem veel meer in het feit dat alles ineens plat moet en dan op de hyper-efficiënte Nederlandse manier. In bovengenoemde voorbeelden wordt veel 'slordiger' gemaaid zodat de dieren nog voldoende ontsnapingsmogelijkheden hebben. Natuur- en andere landschapsbeheerders moeten dus gewoon wat slordiger worden en bijvoorbeeld stukken wat langer laten staan.

Waar ik mij zorgen om maak is de opkomst van de 'maai-zuig'-machines die na het maaien het maaisel direct ook verwijderen door het op te zuig-

gen. Naar de effecten van deze methode op de (bodem)fauna is maar mondjesmaat onderzoek gedaan (onder andere ondergetekende) en in het ergste geval leidt deze methode tot prachtige grasland-vegetaties, compleet verschoond van de kleine fauna, waar verschillende vogelsoorten weer van afhankelijk zijn' (Ricardo van Dijk stuurt een lijstje met boeken en rapporten over het maai-beheer. Wie daarin geïnteresseerd is, kan bij mij dit mailtje opvragen).

Merelactie

Jack Harrison uit het Verenigd Koninkrijk schrijft over het plezier dat hij heeft in de merels in zijn tuin. Ze komen graag bij hem en eten de resten van het vele fruit dat hij eet en de randjes van vet dat hij van het vlees afsnijdt, graag op. Hoeveel territoria zijn tuintje omvat, weet hij niet precies. Wel ziet hij met lede ogen aan dat de merels zijn rode bessen van de struiken opeten. Hoe kun je het plezier in beide zaken houden?

De struiken met een net bedekken hielp de afgelopen jaren niet, totdat hij er kennelijk dit jaar in is geslaagd het net zo over de struiken te hangen dat de merels niet meer bij de bessen kunnen. Dus lekker al die besjes. Nou ja, ze zien nogal wit. Dat komt doordat de merels nu boven zijn struiken in een boom zitten regelmatig iets laten vallen. 'Zou dit nu uit nijd zijn, omdat ze niet bij de bessen kunnen', zo vraagt hij zich af. Op zich ziet zo'n rode bes met een wit laagje er mooi uit, maar dit kan toch echt niet de bedoeling zijn!

Ander merelvoedsel

Gretha Vos uit Woerden bericht op het waarnemingennet 'Waarden vol vogels' uit het gebied tussen Utrecht, Capelle, Vinkeveen en Culemborg dat:

'Een vrouwtje Merel haalt met warm weer Salamanders uit mijn tuinviervertje en ze wrijft ze over stenen tot het ergste gespartel over is [niet echt prettig om te zien] en verdwijnt richting nest. Sinds ze deze manier van voedsel zoeken onder de knie heeft, vind ik haar regelmatig vissend aan de rand van het vijvertje. Ze staat er zeer professioneel bij, een Blauwe Reiger zou haar dat niet verbeteren. En de Salamanders worden blijkbaar echt opgegeten, het gaat om volgroeiende exemplaren van de Kleine Watersalamander. Ik vertelde dit een andere vogelaar, die herkent dit gedrag van Merels, alleen bleven de Salamanders bij hem op de stenen liggen. Het mannetje heb ik dit nooit zien doen, de aalbesenstruik leegplukken heeft zijn voorkeur, terwijl ze gelijktijdig in hetzelfde stukje tuin actief zijn'.

Vliegende mieren

Plotseling zie ik het verschijnsel. Niet zo direct, maar vooral aan de meeuwen. Zwermen meeuwen vliegen opeens boven onze hoofden op warme augustusdagen. Meer in detail zie je in de tuin, nabij het huis of tussen de tegels mieren in volle activiteit. De mannetjesmieren met hun vleugels zijn klaar om weg te vliegen. Op zoek naar hun koningin. Wie haar vindt, mag met haar paren en zijn nageslacht veilig stellen. Meeuwen zijn gretige royalty-watchers. Zij wachten hun beurt af, maar dan genieten zij volop.

De e-mails in deze augustusmaand maken melding van dit verschijnsel. Spreeuwen, Kokmeeuwen, Stormmeeuwen en zelfs een enkele Kleine Mantelmeeuw worden genoemd als mierenjagers. Hoe komt het toch dat je zo weinig zwaluwen ziet die de mieren vangen? Het valt mij op dat de Gierzwaluw reeds zijn biezen heeft gepakt en dat terwijl de smakelijke hapjes zomaar rondvliegen. Gek toch? In Engeland meldt Dave Broom zo'n 150 mierenetende Gierzwaluwen. Moet ik toch beter op letten. Zeker als ik de waarneming van Tim Hodge in Kent lees. Hij ziet vooral Rode Bosmieren rondvliegen en die bijten. Hij wordt door deze mieren naar huis gejaagd en dat overkwam hem in de achttien jaar dat hij naar vogels kijkt, nog niet. Boomvalk en Visdief worden ook genoemd als mierenvangsters.

Eten van vogels

Een aardige anekdote is de volgende: Martin Finnigan uit het Verenigd Koninkrijk ging mee op een vissersboot. De visser had een Roodkeelduiker (*Gavia stellata*) in zijn net. Hij zei dat hij de vogel zou opeten en dat dit niet zo erg was, want het dier was toch dood. Martin vroeg hoe dat smaakte. 'Eigenlijk net als de IJsdruiker (*Gavia immer*)', zei de visser.

Roerdompen (*Botaurus stellaris*) als voedsel: Op een schilderij van Rembrandt is een jager (Rembrandt zelf?) te vinden met een Roerdomp. Dit schilderij blijkt te koop te zijn. De Website: <http://www.artprintoncanvas.com/templates/frmTemplateP.asp?CatalogID=965&Zoom=Yes&SubFolderId=38>.

Er moet ook een schilderij zijn van een meisje met een Roerdomp. Roerdompen hadden een bepaalde economische waarde in die tijd. Ze kwamen ook veel voor en dat ze dan gegeten werden lag voor de hand.

Gareth Murphy schrijft dat een vriend van hem in Turkije gastvrij ontvangen werd met een maaltijd waarbij een Zwarte Ruiters (*Tringa erythropus*) werd opgediend.

Alle Aalscholvers (*Phalacrocorax carbo*) de wereld uit

Te beginnen in Engeland. Althans zo lezen wij op de website <http://www.cormorantbusters.co.uk/>. Er zijn ook in Engeland vissers die een hekel hebben aan de Aalscholver als hun concurrent. Op deze site wordt onder andere geschetst dat ten gevolge van de Aalscholver de IJsvogel in een natuurgebied is verdwenen.

Dat er agressie tegen Aalscholvers is, blijkt ook uit een bericht uit 'The Times' waar naar verwezen wordt en waarin een visser twee Aalscholvers blijkt te hebben doodgeschoten. De man is vervolgd en zijn geweer is verbeurd verklaard en hij krijgt een boete van rond de £ 300,-. Dit is lang niet de maximumboete die volgens Malcolm Ogilvie £ 5000,- bedraagt.

Onderzoek in het Verenigd Koninkrijk heeft uitgezeten dat de Aalscholver de visstand over het algemeen niet aantast. Wel zijn er lokale problemen en daarvoor kan een vergunning tot afschot worden aangevraagd. Zo zijn er vorig jaar 600 Aalscholvers legaal geschoten.

'Armchair-tick'

Zo noemen twitchers een vogelsoort die zij op hun life-list erbij krijgen zonder daar enige moeite voor te doen. Twee ondersoorten worden gesplitst in twee soorten. De Rotgans (*Branta bernicla*) leverde enkele jaren geleden twee extra soorten op: de Witbuikrotgans (*Branta hrota*) en de Zwarte Rotgans (*Branta nigricans*).

Wie zijn soortenlijst wil uitbreiden doet er goed aan verenmateriaal te verzamelen. Mocht een veer niet worden herkend, dan kan er een DNA-test volgen. Als daaruit wordt bewezen dat de veer van bijvoorbeeld een Zuidelijke Reuzenstormvogel (*Macronectes giganteus*) is, dan heeft u kans, mits aanvaard door het CDNA (Commissie Dwaalgasten Nederlandse Avifauna), dat er een leuke soort aan de lijst kan worden toegevoegd. Toen wij twitchers ons op 4 augustus 1997 naar Workum spoedden, zagen wij bij Nijefurd een Vorkstaartplevier (*Glareola pratincola*), die door allen als mogelijke Oosterse Vorkstaartplevier (*Glareola maldivarum*) bestempeld werd. Dit feest ging niet door. Later lieten foto's een witte achterrand zien en dat kon echt niet.

Invmiddels is er in Zweden ook een vogel die verdacht veel weg heeft van een Oosterse Vorkstaartplevier. Er zijn veren van deze vogel verzameld en nu gaat men onderzoeken met behulp van het DNA van de vogel of het zeker een Oosterse Vorkstaartplevier is. Op zich natuurlijk goed als er extra wetenschappelijk bewijs geleverd kan worden. Een veldgids met DNA kenmerken zie ik nog niet zo snel verschijnen, maar wie weet.

Mythologie

Soms komt er maar een enkel e-mailtje en zijn er geen reacties. Dat gebeurde met de mededeling van John Cantelo uit het Verenigd Koninkrijk. Hij las het boek: 'Montenegro' geschreven door Starling Lawrence. Het verhaal speelt zich af in 1908. Een van de personen uit het boek schrijft in een brief aan een vriendin dat hij een vogel, die in de bergen leefde, had gezien, die het presteerde tegen de loodrechte rotsen op te klimmen. Daarbij spreidde het dier zijn vleugels en zijn rode lichaam was te zien. De dame in kwestie schreef hem terug dat zij in de bibliotheek van ene Sir Percy had gezocht en dat zij de naam van de vogel had gevonden, *Tichodroma mararia*, de Rotskruiper. In de literatuur vond zij dat deze vogel de merkwaardige eigenschap had te broeden in schedels, liefst van mensen.

John vraagt zich af of dit gegeven bij iemand bekend is of dat het gewoon de fantasie is van de auteur. Niemand reageerde. Iemand van de lezers die hier meer van weet?

Biddende Wielewaal

Bertus de Lange zag in Friesland niet alleen het Kraanvogelechtpaar met jong en de Slangenarend (*Circaetus gallicus*), maar ook een biddend mannetje Wielewaal (*Oriolus oriolus*) boven een wegberm. Op zich al uniek, zo lijkt mij, om daar ongeveer vijf minuten naar te mogen kijken. Bertus zag niet dat de vogel iets ving. Na vijf minuten verdween de vogel naar een nabij gelegen bosje.

Nieuwe scope of kijker?

Mogelijk is de volgende site iets voor u: <http://>

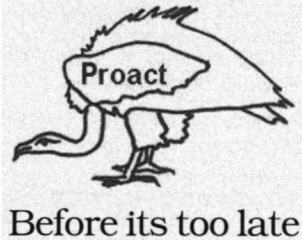
betterviewdesired.com. Daar worden kijkers vergeleken en er wordt informatie gegeven over diverse merken. Altijd handig om te weten.

Websites

Hoe heet de Vale Gier (*Gyps fulvus*) in het Spaans? Ik correspondeer met een Spaanse en zij is wel geïnteresseerd in het nieuws over de 18 Vale Gieren. Dus zoek ik in de Multilingual Bird Search Engine: <http://www.knutas.com/birdsearch/index.htm> en ik vind Buitre Leonado. Jan-Joost Bouwman heeft hetzelfde gedaan en hij schrijft: 'nu begrijp ik waarom ze Butrague o, een voetballer van Real Madrid, 'de gier' noemen'.

Bescherming van vogels

Een website waar velen van ons dankbaar ge-

bruik van kunnen maken is de volgende:

<http://proaction.tripod.com>. David Colin, die oorspronkelijk uit Engeland kwam, heeft deze site opgezet. Het gaat er hem vooral om actie in Europa te voeren voor bedreigingen van vogels en hun gebieden die niet altijd de aandacht krijgen van de gerenommeerde organisaties. Niettemin krijgt de jacht op Malta ook aandacht, maar ook de met uitsterven bedreigde Heremietibissen (*Geronticus eremita*) in Marokko. Er zijn voorbeeld brieven op de site en adressen aan wie ze te sturen. Daarmee kunnen wij aangeven hoeveel mensen met het lot van de vogels zijn begaan. Het werk van David heeft geen enkele binding met welke politieke partij dan ook. Die onafhankelijkheid ligt ons wel. Bedreigingen in Slowakije en op IJsland worden gemeld met een verzoek te reageren.

Vogelwacht Utrecht:

<http://home.wxs.nl/~w.t.b/vwu.html>

Het mooie van Vogelwacht Utrecht vind ik de eenheid die daaruit spreekt. En dat blijkt ook uit de website. De zes afdelingen die er in deze provincie zijn, worden genoemd:

Amersfoort en omstreken; De Bilt en omstreken; Doorn/Driebergen; Nieuwegein/IJsselstein en omstreken; Utrecht (stad); Vechtplassen en Zeist/Bunnik. Mijn woonplaats Woerden hoort ook sinds 1989 tot de provincie Utrecht, maar wij zijn nog niet opgenomen. Er zijn wel goede contacten.

Al die afdelingen organiseren hun eigen activiteiten. Als ik begin juli op de site kijk dan staan de activiteiten van juni er nog op. Mogelijk door de vakantie zijn er in juli geen activiteiten. Je vindt onder de knop 'colofon' alle bestuursleden met hun e-mailadres. Dus iedereen is goed bereikbaar.

De mystery-bird is een Geelgors. Een prachtige tekening. Tekenen kunnen ze daar, maar wat wil je met Bram Rijkse als lid.

De jeugd wordt geïnformeerd via een eigen pagina. Dat is heel goed. Er zijn twee werkgroepen voor de jeugd. Een oudere jeugdwerkgroep en een jongere jeugdwerkgroep. De mensen die dit doen, verdienen natuurlijk een pluim.

Andere werkgroepen zijn: de weidevogelbeschermingsgroep; de werkgroep roofvogels en de werkgroep vogelinventarisatie.

Ook het milieu krijgt aandacht via het trekken van 'De Groene Grens'.

Het orgaan van de Vogelwacht is 'De Kruisbek'. Een zeer informatief blad. Daaraan wordt ten onrechte maar een klein deel van een site besteed. Het nieuwe initiatief waarbij waarnemingen die in de provincie Utrecht worden gedaan en vervolgens naar belangstellenden worden toegestuurd, staat nog niet vermeld. U kunt zich voor deze nieuwsgroep opgeven bij: Phil Koken, vogelnet@zonnet.nl.

Lang geleden hadden wij in de Vogelwerkgroep Amsterdam discussie over het begrip 'Vogelwacht'. Men zocht liever een wat actievere vorm en dat werd Vogelwerkgroep. Die discussies liepen soms hoog op. Was dat mooi of geeft het aan dat de auteur van deze rubriek al lang meeloopt en zich soms koestert in enige nostalgie.

Initiatieven om per provincie zaken te bundelen zijn van belang. Steeds meer zie je dat in Nederland. Naast een landelijke website met provincies en daarop links naar landelijke organisaties, zouden links naar Vogelwerkgroepen in de provincies niet misstaan. Dan moet de site wel worden bijgehouden. De site van de 'Samenwerkende Vogelwerkgroepen Noord-Holland' (<http://www-xs4all.nl/~mnh/svn>) is helaas lang geleden voor het laatst geactualiseerd.

Voor deze rubriek mis ik nog een website uit de provincie Flevoland. Verder heb ik de afgelopen jaren vogelwerkgroepen uit elke provincie genoemd. Lang niet allemaal, maar ik probeer dat te completeren.

Mocht u mij op zaken willen attenderen of naar aanleiding van bovenstaande reageren:

■ P.C. Meijer, Bakboordlaan 3, 3448 KG Woerden. Telefoon: (0348) 43 19 05; fax: (0348) 43 02 16. E-mail adres: meijerpc@worldonline.nl. Mijn website vindt u op: <http://members.tripod.com/pcmeijer/index.html>
De homepage van 'het Vogeljaar' vindt u op: <http://www.vogeljaar.nl> Wilt u corresponderen met de redactie van het Vogeljaar dan kan dat via e-mail: smeets.foto@hetnet.nl.